

Felelősség

DUJ DZSÉNE ONLINE

1. szituáció: Egy roma nagymama és tinédzser unokája orvoshoz mennek, mert az unoka babát vár. A doktornő asszisztense egy fiatal roma hölgy. A találkozáson a résztvevők szembenéznek azzal a kérdéssel, hogy mi legyen a fiatal anya és a magzat további sorsa.

2. szituáció: A közmunkát kezelő irodában egy Széles úti cigány asszony nagyon szeretne azonnali megoldást nehéz helyzetére. Az elhúzódó beszélgetésre a sorban mögötte álló, szintén roma, de nem Széles úti asszony türelmetlenül reagál.

Életszerepek

Szabóné Balázs Beáta

Furcsa érzés volt egy másik ember bőrébe belehelyezkedni. Örültem, hogy nem nekem kellett a szituációs gyakorlatot elvégezni, csak nézőként voltam jelen. De az is elég nehéz volt, mert pont egy kényes témában a lányomnak kellett szerepet vállalnia. Érdekes volt és hasznos szerintem ez a szerepjáték. Ugyanakkor kettős is. Mert egyrészt egy elég életszerű és számomra kényelmetlen szituációt játszottak el a szereplők. S míg megnyugtató volt, hogy ez csak egy szerep, addig elég „húsbavágó” volt az, hogy hasonló szí-

tuációk tényleg előfordulhatnak a környezetünkben. De épp ez adott annak is teret, hogy a reakcióinkból tanuljunk. Én például azt, hogy igenis a nyomorúságos helyzeteket is lehet mindig könnyíteni, például humorral. Ez amúgy a párbeszédemben nem nyilvánult meg, de számomra ez is belefért volna.

A nézőpont szempontjából meglepő volt számomra az orvosos szituációban az asszisztenst játszó cigány lány hozzáállása. Nem is a nézőpontja, amivel szerepelt, hanem az erős érzelmek, amelyekkel eljátszotta a szerepét. Illetve, hogy utána azt mondta, ő az életben is így gondolja helyesnek, amit mondott. Békésebb megoldásokat is el tudtam volna képzelni. Ebben a szituációban lehetett volna több alternatívát felsorolni a fiatal kismamának. Inkább megnyugtató, hogy akárhogyan dönt, az ő döntése, és az orvos segíteni fogja, mindamellett, hogy megvan az orvos saját nézőpontja esetleg.